NORAKSTS
Lieta Nr.A420755510
1-0257-12/5

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2012.gada 7.septembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Inga Juhņeviča,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *N.R.* un aizstāvim *A.Č.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *N.R.* (personas kods */personas kods/*) sūdzības par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Prevencijas nodaļas priekšnieka 2010.gada 6.septembra lēmuma Nr.VP1/PA724996-R-32 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 17.jūlijā Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektors *N.R.* (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA724996. Protokolā konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs 2010.gada 17.jūlijā, pulksten 23.10 vadīja transportlīdzekli *BMW 530* ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – Transportlīdzeklis), Daugavpils novadā, Maļinovas pagastā, Maļinovas ciemā, autoceļa A 13, 123.kilometrā, virzienā no ciema Lociki uz ciema Špoģi pusi ar ātrumu 154 km/h ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā. Ātruma mērījums veikts ar ātruma mērierīci „ISKRA" Nr.13222D ar pieļaujamo radara kļūdu +/- 3 km/h. Minimālais braukšanās ātrums ir 149 km/h, pie atļautā maksimālā braukšanas ātruma 50 km/h. Sūdzības iesniedzējs nepakļāvās prasībai apturēt transportlīdzekli pēc policijas darbinieka pieprasījuma.

Tādējādi ir pārkāpts Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 114.punkts un izdarīti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{8}panta divdesmit otrajā daļā un 149.^{5}panta trešajā daļā paredzētie administratīvie pārkāpumi.

[2] Ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākā inspektora 2010.gada 21.jūlija lēmumu Nr.VP1 PA724996 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums) par Ceļu satiksmes noteikumu 68. un 114.punkta pārkāpumu, atbildība par kuriem paredzēta LAPK 149.^{8}panta divdesmit otrajā daļā un 149.^{5}panta trešajā daļā sūdzības iesniedzējam uzlikts naudas sods Ls 350 apmērā un atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem mēnešiem. Par šo lēmumu sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību augstākā institūcijā.

Ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Prevencijas nodaļas priekšnieka 2010.gada 6.septembra lēmumu Nr.VP1/PA724996-R-32 (turpmāk arī – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība noraidīta.

Lēmumā norādīts, ka ātruma pārsniegšanu inspektors fiksējis, izmantojot braukšanas ātruma noteikšanas mērierīci „ISKRA" Nr.13222D, ar kuru iegūtie pierādījumi kalpo par pierādījumiem administratīvajā lietā. Ātruma mērierīcei nav obligāti jābūt aprīkotai ar video novērošanas funkciju.

Novērtējot iegūtos pierādījumus, secināts, ka sūdzības iesniedzēja pārkāpums pierādīts ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, policijas darbinieka liecībām un braukšanas ātruma noteikšanas kontrolierīci.

No inspektora *I.P.* ziņojuma izriet, ka pārkāpums fiksēts nekļūdīgi, jo citu automašīnu dotajā ceļa posmā nebija, kā arī veikts otrs mērījums, lai izslēgtu šaubas par mērījuma precizitāti. Automašīna tika apturēta 5 kilometrus no pārkāpuma vietas, jo tās vadītājs neievēroja Ceļu satiksmes noteikumu 68.punktu.

Sūdzības iesniedzēja apgalvojums, ka viņš nebija pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumus, ir pretrunā ar lietā esošajiem pierādījumiem. Sūdzības iesniedzējs norādot, ka viņš nav iepazīstināts ar administratīvo pārkāpumu protokolu, viņam nav izskaidrotas pie

administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi, kā arī nav dota iespēja sniegt paskaidrojumu, cenšas izvairīties no atbildības. Nav pamata uzskatīt, ka Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektors, pildot dienesta pienākumus, būtu personiski ieinteresēts lietas iznākumā.

Ņemts vērā, ka atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatēti, bet ir konstatēti LAPK 34.panta otrā daļā noteiktie atbildību pastiprinošie apstākļi, piemērotais sods atbilst izdarītā pārkāpuma raksturam un noteikts LAPK 149.^{8}panta divdesmit otrās daļas sankcijas ietvaros.

[3] 2010.gada 17.septembrī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemta sūdzības iesniedzēja sūdzība par Lēmuma atcelšanu un ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2010.gada 23.septembra lēmumu ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā.

Sūdzībā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs nevadīja Transportlīdzekli ar protokolā norādīto ātrumu. Sūdzības iesniedzēju ārpus apdzīvotas vietas apturēja policijas darbinieks, kas piebrauca sūdzības iesniedzējam no aizmugures, bet iepriekš atradās slēpnī. Policijas darbinieks mutiski norādīja, ka sūdzības iesniedzējs pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu, taču radara mērījumu sūdzības iesniedzējam neuzrādīja. Sūdzības iesniedzējs nevarēja pārliecināties, ka ātrums ir fiksēts tieši viņam un ka tas fiksēts apdzīvotā vietā.

Policijas apgalvojums, ka sūdzības iesniedzējs nav pakļāvies policijas darbinieka prasībai apturēt automašīnu, ir izdomājums. Iespējams, policijas darbinieks no sava slēpņa nepaspēja iznākt līdz braucamajai daļai, tāpēc brauca sūdzības iesniedzējam pakaļ. Vienīgā reize, kad sūdzības iesniedzēju turēja, bija brīdī, kad viņš apstājās. Sūdzības iesniedzējam nebija iemeslu, lai bēgtu.

No Ceļu policijas darba organizēšanas instrukcijas Nr.22 28.punkta izriet, ka policijas darbinieks, izmantojot radaru „ISKRA" Nr.13222D, nevarēja kontrolēt transportlīdzekļu kustības ātrumu, izmantojot slēpto metodi.

Pēc apturēšanas sūdzības iesniedzējs uzreiz norādīja, ka nosauktais ātrums viņam nepieder. Pēc ilgākas sarunas policijas darbinieks sūdzības iesniedzēju atlaida, norādot, ka viņam jāierodas Rīgā, Gaujas ielā 15 trīs dienu laikā, kur tiks izskatīta viņa lieta. Protokols sūdzības iesniedzējam netika izsniegts. Sūdzības iesniedzējam neko nepiedāvāja parakstīt un viņš nekur neparakstījās.

Ierodoties policijā Rīgā, Gaujas ielā, policijas darbinieki nevarēja atrast materiālu. Tad sūdzības iesniedzējs rakstīja Daugavpils policijai, vai vispār pret viņu ir uzsākta lietvedība un lai izsūta lietas materiālus, ja tādi ir. Tikai tad no Daugavpils policijas saņēma protokolu Nr.PA724996 un pieņemto lēmumu. Protokolā policijas darbinieks, pārsniedzot savas pilnvaras, norādīja, ka sūdzības iesniedzējs atteicies parakstīt protokolu, kā arī veicis labojumus par vietu, kur sūdzības iesniedzējam jāierodas uz lietas izskatīšanu. Līdz ar to lieta izskatīta bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes.

[4] 2010.gada 15.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja (turpmāk – Iestāde) paskaidrojums, kurā norādīts, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma Lēmumā norādīto apsvērumu dēļ.

Papildus paskaidrots, ka nevar piekrist sūdzības iesniedzēja argumentam, kuri pamatoti ar Ceļu policijas darba organizēšanas instrukciju Nr.22, jo minētais iekšējais normatīvais akts nav spēkā. No 2010.gada 22.februāra ir stājies spēkā jauns iekšējais normatīvais akts – noteikumi Nr.5 „Dienesta pienākumu izpildes organizācija un kontrole sabiedriskās kārtības nodrošināšanas un satiksmes uzraudzības jomā".

[5] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs sūdzību uzturēja, pamatojoties uz sūdzībā norādītajiem apsvērumiem. Pieteicēja aizstāvis paskaidroja, ka policijas darbinieks nav piemērojis Valsts policijas 2010.gada 22.februāra instrukciju Nr.5, jo protokolā un lēmumā nav norādīts, ka policijas darbinieks, uzsākot likumpārkāpēja vajāšanu, ir to paziņojis operatīvās vadības centram, nav norādīts, ka policijas darbinieks nav strādājis ar slēpto metodi, kā arī policijas darbinieks nav uzrādījis sūdzības iesniedzējam radaru. Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka tam pievienots ziņojums, bet ziņojums ir noformēts tikai nākamajā dienā. Līdz ar to sūdzības iesniedzējam nebija iespējams sniegt paskaidrojumus par šo ziņojumu.

Uz tiesas sēdi Iestādes pārstāvis nebija ieradies un tiesa nolēma lietu izskatīt bez tā klātbūtnes.

Motīvu daļa

[6] Ar Lēmumu sūdzības iesniedzējs ir saukts pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 68. un 114.punktā noteikto prasību neievērošanu, tādējādi izdarot LAPK 149.^{8}panta divdesmit otrajā daļā un 149.^{5}panta trešajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu.

Ceļu satiksmes noteikumu 68.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājs aptur transportlīdzekli, ja policijas darbinieks (..) dod norādījumu apturēt transportlīdzekli ar skaļruņa palīdzību vai uz konkrēto transportlīdzekļa vadītāju vērstas rokas vai zižļa svārstveida kustību no policijas (..) automobiļa vai motocikla, kam ir valsts standartā LVS 63:1999 noteiktais operatīvā transportlīdzekļa krāsojums vai tā nav (68.1.apakšpunkts) vai ar horizontāli vērstu roku vai zizli, atrodoties uz (pie) brauktuves. Vienlaikus ar otru roku var dot norādījumus, kuram konkrēti transportlīdzekļa vadītājam un kur jāaptur transportlīdzeklis (68.2.apakšpunkts).

Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts nosaka, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās - 20 km/h.

LAPK *(redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdi)* 149.^{8}panta divdesmit pirmā daļa noteica, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu vairāk par 60 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas,- uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim līdz sešiem mēnešiem.

Savukārt LAPK 149.^{8}panta divdesmit otrā daļa noteic par šā panta divdesmit pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi „Apdzīvotas

vietas sākums" vai ar 528. ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt piecdesmit līdz četrsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim līdz sešiem mēnešiem.

LAPK 149.[5]panta trešā daļa noteica, ka par nepakļaušanos tādas personas prasībai apturēt transportlīdzekli, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.

Tātad, lai šajā lietā personas darbībās varētu konstatēt LAPK 149.[8]panta divdesmit otrās daļas pārkāpumu, ir jākonstatē, ka sūdzības iesniedzējs ir vieglā transportlīdzekļa vadītājs, kurš vietā, kas apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums", ir braucis ar vieglo automobili ar ātrumu, kas pārsniedz atļauto braukšanas ātrumu vairāk par 60 kilometriem stundā.

Lai personas darbībās varētu konstatēt LAPK 149.[5]panta trešās daļas pārkāpumu, ir jākonstatē, ka sūdzības iesniedzējs nav pakļāvies tāda policijas darbinieka prasībai apturēt transportlīdzekli, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus.

[7] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda, ka 2010.gada 17.jūlijā, pulksten 23.10 sūdzības iesniedzējs vadīja vieglo Transportlīdzekli Daugavpils novadā, Maļinovas pagastā, Maļinovas ciemā, autoceļa A 13, 123.kilometrā, virzienā no ciema Lociki uz ciema Špoģi pusi ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā un tika apturēts apmēram pēc pieciem kilometriem no pārkāpuma fiksēšanas vietas.

Lietā pastāv strīds, vai sūdzības iesniedzējs pārkāpuma konstatēšanas vietā brauca ar ātrumu 149 km/h, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu (50 km/h), un vai sūdzības iesniedzējs pārkāpuma vietā nepakļāvās prasībai apturēt Transportlīdzekli pēc policijas darbinieka pieprasījuma.

[8] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā ar pieteicēja paskaidrojumiem, tiesa secina, ka ar administratīvā pārkāpuma protokolu *(lietas 21.lapa),* Lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā *(lietas 27.-33.lapa),* inspektora dienesta ziņojumā sniegto informāciju *(lietas 22.lapa),* Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2010.gada 29.jūlija vēstuli Nr.20/18-R-29 *(lietas 25.lapa)* ir pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs 2010.gada 17.jūlijā pulksten 23.10 vadīja Transportlīdzekli Daugavpils novadā, Maļinovas pagastā, Maļinovas ciemā, autoceļa A 13, 123.kilometrā, virzienā no ciema Lociki uz ciema Špoģi pusi ar ātrumu 149 km/h ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, kā arī nepakļāvās policijas darbinieka prasījumam apturēt transportlīdzekli, tādējādi izdarot LAPK 149.[8]panta divdesmit otrajā daļā un 149.[5]panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[8.1] Saskaņā ar LAPK 243.pantu *(redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas un Lēmuma pieņemšanas brīdi)* braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces ir tehniskais līdzeklis, ar kura palīdzību tiek noteikts braukšanas ātrums, un šādu mērierīču mērījumi, kas likumā noteiktajā kārtībā procesuāli nostiprināti protokolā, ir izmantojami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā. Atbilstoši administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajam sūdzības iesniedzēja vadītās automašīnas braukšanas ātrums tika fiksēts ar ātruma mērierīci

„ISKRA - 1” Nr.13222D, kas bija atbilstoši sertificēta un verificēta, ko apliecina sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Latvijas nacionālais metroloģijas centrs” izdots atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E1032V09 *(lietas 49.lapa)*. Sertifikātā norādīts, ka mērierīce verificēta 2009.gada 28.decembrī un ka sertifikāts derīgs līdz 2010.gada 27.decembrim. Iepazīstoties ar mērierīces lietošanas instrukciju, tiesa secina, ka mērierīce ir paredzēta, lai noteiktu automašīnas braukšanas ātrumu.

Tiesai nerodas šaubas par mērierīces atbilstošu izmantošanu. Tiesa ņem vērā apstākli, ka pārkāpums konstatēts pēc pulksten 23.00, kad satiksme parasti nav intensīva. Līdz ar to tiesa izslēdz šaubas, ka policijas inspektors fiksēja kādas citas automašīnas, nevis sūdzības iesniedzēja vadītā Transportlīdzekļa ātrumu.

Tādējādi sūdzības iesniedzēja vadītās automašīnas braukšanas ātruma mērījums 149 km/h (ņemot vērā pieļaujamo radara kļūdu) ir konstatēts atbilstoši LAPK 243.pantā noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem un sūdzības iesniedzējs ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu vairāk par 60 kilometriem.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{4}pants nosaka, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē Ceļu policija ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm. Neviens normatīvais akts neuzliek policijai par pienākumu fiksēt braukšanas ātruma pārkāpumus ar videoierakstu. Līdz ar to, apstāklis, ka konkrētajā gadījumā netika veikts pārkāpuma videoieraksts nenozīmē, ka pārkāpums nav noticis.

[8.2] Sūdzības iesniedzējs ir paskaidrojis, ka nav braucis ar protokolā norādīto ātrumu un ka policijas darbinieks nav devis sūdzības iesniedzējam norādījumu apturēt Transportlīdzekli, kuru sūdzības iesniedzējs nebūtu ievērojis.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzēja paskaidrojumi ir pretrunā policijas darbinieka paskaidrojumos norādītajam un administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajam.

Lai gan policijas darbinieku sastādītie dokumenti (arī protokoli un ziņojumi) nav paši par sevi uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku sastādītajiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(skat. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.punktu).*

No lietas materiāliem izriet, ka policijas inspektors konkrētajā vietā pildīja savus dienesta pienākumus. Ceļu policijas inspektors *I.P.* protokolā un dienesta ziņojumā *(lietas 22.lapa)*, kas sastādīts nākamajā dienā pēc pārkāpuma fiksēšanas (ievērojot, ka pārkāpums konstatēts pulksten 23.10), precīzi un konkrēti norādījis lietas faktiskos apstākļus, ka konkrētajā vietā ir fiksēts konkrēts Transportlīdzekļa braukšanas ātrums, dots rīkojums apstāties un tas nav ievērots. Tiesa nekonstatē nekādas pretrunas starp protokolā un dienesta ziņojumā norādīto, kā arī pretrunas ar citiem lietas materiāliem. Tiesa nekonstatē apstākļus, kas ļautu apšaubīt policijas inspektora profesionalitāti. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt faktu, ka policijas inspektors spēja precīzi novērtēt situāciju uz ceļa, fiksēt konkrētā Transportlīdzekļa braukšanas ātrumu un dot norādījumu Transportlīdzeklim apstāties.

Tāpat tiesa izskatāmajā lietā neatrod nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka policijas inspektors būtu ieinteresēts sūdzības iesniedzējam sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu bez pamatota iemesla, sagrozot lietas faktiskos apstākļus. Tiesa nekonstatē apstākļus, kas dotu pamatu apšaubīt sūdzības iesniedzēja pārkāpumu fiksējušā policijas inspektora objektivitāti - nav konstatējami apstākļi, kas norādītu uz policijas darbinieku tiešu vai netiešu ieinteresētību nepamatoti vainot pieteicēju administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Tiesas ieskatā, policijas inspektors nav ieinteresēts sekot transportlīdzeklim, kas pārkāpumu nav izdarījis, kā arī policijas inspektors nav ieinteresēti nepamatoti saukt pie administratīvās atbildības tieši sūdzības iesniedzēju

Savukārt sūdzības iesniedzēja paskaidrojumus par braukšanas ātrumu un to, ka policijas inspektors nav devis norādījumu apstāties, tiesa vērtē kā maz ticamus, jo tos neapstiprina neviens cits pierādījums lietā.

Tiesa nepiešķir ticamību sūdzības iesniedzēja paskaidrotajam, ka ar protokolu viņš netika iepazīstināts un to viņam nesniedza. No administratīvā pārkāpuma protokola redzams, ka sūdzības iesniedzējs protokolā nav parakstījies un protokolā ir izdarīts policijas darbinieka ieraksts, par to, ka sūdzības iesniedzējs atteicies parakstīties protokolā un to saņemt. No sūdzības iesniedzēja paskaidrojumiem izriet, ka konkrētajā vietā un laikā viņš ir braucis un policijas inspektors viņu ir apstādinājis, paskaidrojot par izdarītajiem pārkāpumiem un norādot, ka sūdzības iesniedzējam ir jāierodas policijā, kur tiks izskatīta konkrētā lieta. Tiesas ieskatā policijas inspektoram nav pamata norādīt sūdzības iesniedzējam uz nepieciešamību ierasties uz lietas izskatīšanu, ja protokols vispār netiek sastādīts, savukārt, sastādot protokolu, policijas inspektors nav ieinteresēts personai to neizsniegt.

Par to, ka protokols tika noformēts jau 2010.gada 17.jūlijā un pieteicējs par to zināja, liecina arī sūdzības iesniedzēja 2010.gada 26.jūlija iesniegumā *(lietas 24.lapa)* norādītais par protokola noformēšanu 2010.gada 17.jūlijā. Savukārt policijas rīcība jau 2010.gada 19.jūlijā nosūtot pieteicējam protokola norakstu pa pastu *(lietas 46.-48.lapa),* liecina, ka pieteicējs ir attiecies to saņemt.

Ievērojot iepriekš minēto, tiesa lielāku ticamību piešķir policijas darbinieku sniegtajiem paskaidrojumiem un apšauba sūdzības iesniedzēja paskaidrojumu ticamību un uzskata, ka tie sniegti ar nolūku izvairīties no atbildības.

[8.3] Administratīvā pārkāpuma protokols un policijas inspektora ziņojums apliecina arī to, ka sūdzības iesniedzējs nepakļāvās policijas inspektora rīkojumam apstāties. No lietas materiāliem izriet, ka sūdzības iesniedzējs tika apturēts 5 kilometrus aiz pārkāpuma fiksēšanas vietas. Ievērojot policijas inspektora fiksēto sūdzības iesniedzēja vadītās automašīnas ātrumu 149 km/h (ievērojot pieļaujamo radara kļūdu), tiesai nerodas šaubas, ka sūdzības iesniedzēju bija iespējams panākt tikai pēc 5 kilometriem, jau ārpus apdzīvotas vietas.

[8.4] Sūdzības iesniedzējs norāda uz to, ka policijas inspektors nav ievērojis iekšējos normatīvos aktus, jo attiecīgās darbības nav atspoguļotas administratīvā pārkāpuma protokolā.

Nevienā normatīvajā aktā nav noteikts, ka administratīvā pārkāpuma protokolā ir jāatspoguļo, kādā veidā ir veikta ceļu satiksmes uzraudzība un transportlīdzekļa apturēšana. Izskatāmajā lietā iekšējā normatīvā akta norma, uz kuras piemērošanu atsaucas pieteicēja,

noteic procesuālo kārtību ceļu satiksmes uzraudzības veikšanā. Tas ir vērsts uz to, lai ceļu satiksmi kontrolējošās amatpersonas rīkotos vienveidīgā un saskaņotā kārtībā. Šāds regulējums nepārkāpj ārējās tiesību normās noteiktu procesuālo kārtību un nenosaka procesuālus pienākumus privātpersonai, kā arī neregulē likumā iestādei piešķirto rīcības brīvības izmantošanu lēmuma pieņemšanā. Tādējādi šāds iekšējais normatīvais akts neietekmē pieteicēja tiesību un pienākumu saturu pēc būtības. Ievērojot minēto, iekšējais normatīvais akts, kurš noteic ceļu satiksmes uzraudzības un sekošanas kārtību, ir saistošs vienīgi iestādei, bet sūdzības iesniedzējs savu interešu aizsardzībai nevar vispārīgi iebilst par tā neievērošanai un tā neievērošana nav pamats Lēmuma atcelšanai. Līdz ar to šajā lietā tiesai nav pamats vērtēt, vai policijas inspektors ievēroja konkrētā iekšējo normatīvā akta prasības.

[9] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar LAPK un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Šajā gadījumā pamatsodam var pievienot kādu no papildsodiem, kuri ir paredzēti pantos, kas nosaka atbildību par jebkuru no izdarītajiem pārkāpumiem.

LAPK 149.^{8}panta divdesmit otrās daļas sankcijā par minēto administratīvo pārkāpumu paredzēts transportlīdzekļa vadītājam uzlikt naudas sodu no divsimt piecdesmit līdz četrsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim līdz sešiem mēnešiem.

LAPK 149.^{5}panta trešās daļas sankcijā par minēto administratīvo pārkāpumu paredzēts transportlīdzekļa vadītājam izteikt brīdinājumu vai uzlikt naudas sodu desmit latu apmērā.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējam par LAPK 149.^{8}panta divdesmit otrās daļas un LAPK 149.^{5}panta trešās daļas pārkāpumu ar Lēmumu ir uzlikts naudas sods Ls 350 apmērā un atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem mēnešiem. Tiesa atzīst, ka, sūdzības iesniedzējam ir piemērots sods sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu

Administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī uzņēmumu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā (LAPK 1.pants). Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo

pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Ņemot vērā izdarītā pārkāpuma bīstamību sabiedriskajai kārtībai un drošībai uz ceļiem, to, ka ātruma pārsniegšana joprojām ir viens no galvenajiem ceļu satiksmes negadījumu izraisīšanas iemesliem, ka nav konstatējami atbildību mīkstinošie apstākļi un ka pārkāpums ir izdarīts diennakts tumšajā laikā, tiesa uzskata, ka sūdzības iesniedzējam piemērotais sods ir samērīgs un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

[10] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādēļ tas ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu un 289.[18]pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Prevencijas nodaļas priekšnieka 2010.gada 6.septembra lēmumu Nr.VP1/PA724996-R-32, bet *N.R.* sūdzību **noraidīt**.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* I.Juhņeviča

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Juhņeviča

Rīgā 2012.gada 7.septembrī